

**EXTRAS**

**din stenograma ședinței Senatului din 26 octombrie 2022**

**Doamna Silvia-Monica Dinică:**

Mulțumesc frumos, domnule președinte de ședință.

Aș vrea să vă spun astăzi câteva cuvinte despre rezultatele discuțiilor pe care le-am avut săptămâna trecută cu colegii din Brașov.

A avut loc o dezbatere pe zona de educație incluzivă și de echitate și am avut ocazia din nou să fim în aceeași sală, în jurul aceleiași mese, actori din domeniul educației: directori, profesori, părinți, ONG-uri, care încearcă să suplinească ceea ce sistemul în acest moment nu poate să facă, și inclusiv prezența primarului Brașovului, colegul meu Allen Coliban. Până la urmă, asta a fost elementul nou față de celelalte dezbateri pe care noi le-am organizat, pentru că am avut reprezentare la nivel de primar.

Problemele sunt multe și cred că de aici ar trebui să pornim în momentul când ne gândim să croim altceva pentru educație. Pentru că suntem în situația în care avem școli supraaglomerate, avem locuitori care s-au mutat în zone apropiate de orașele mari, dar nu mai stau în oraș, au copii și au nevoie de școli acolo, au nevoie de școli cu infrastructură bună și cu dotări astfel încât să nu simțim că suntem în secolul trecut. Dacă ne îndepărtăm de orașele mari, vedem că avem școli în care copiii se confruntă cu sărăcie, cu lipsuri, dar se confruntă și la școală cu lipsa profesorilor. Și, de cele mai multe ori, din când în când, apare câte un ONG care încearcă să suplinească nu numai problemele legate de analfabetismul funcțional – dar pandemia a adus ceva și mai grav, a adus analfabetism în forma lui cea mai clară.

Și toți oamenii ăștia, aflați în jurul aceleiași mese, de cele mai multe ori, cumva, găsesc vina în partea cealaltă, când de fapt sistemul – și suferința sistemului – este în a avea pârghiile necesare astfel încât fiecare din acești oameni, bine intenționați, să poată să găsească un răspuns, prin cadrul legislativ și prin instituțiile de care dispune acum sistemul, pentru rezolvarea acestor probleme.

Ce pârghii are un director de școală care vrea să aibă profesori mai buni, dotări suficiente? Unde se duce și cine îl ascultă astfel încât să poată să aibă la începutul anului școlar următor condiții mai bune în școala pe care o gestionează? Ce pârghii are un profesor care identifică că acești copii pe care îi are la clasă au lipsuri? Și cum răsplătim profesorii, nu doar pe cei care aduc copiii la olimpiade cu premii și coronițe, ci și pe cei care salvează copiii și îi duc de la notele 2, 3 la nota 4? Cum facem să nu mai avem copii care ajung în clasa a VIII-a cu note de 1, 2 și au la examenul de capacitate... sunt clase care au avut cea mai mare notă nota 4. Cum facem să scăpăm de această vină, pe care o tot învârtim prin sistem de la unul la altul, și să începem să vedem niște rezultate?

Și, nu în ultimul rând, aș lăsa zona asta de ceea ce îi învățăm pe copii la școală, pentru că avem manuale care predau noțiuni valabile în anii '90, dar care nu mai sunt valabile în anul 2022 și, în același timp, ne plângem că acești copii nu se duc către meserii. Păi, nu putem să-i ducem către meserii din anii '90. Trebuie să îi ducem către meserii pentru viitor, pentru anii 2030 și, de ce nu, mai sus.

Toate aceste aspecte ar trebui avute în vedere în momentul când ne gândim să croim legi noi. Și toate aceste legi ar trebui să arate cum îndreptăm aceste lucruri, pentru că, dacă foarte mult timp toate aceste rezultate au avut loc sub un preș și, cumva, ne mai uitam pe niște statistici care încercau să ne păcălească că suntem bine, din păcate nu mai suntem acolo, nu mai putem să ne păcălim pe noi și de fapt nu mai putem să mai păcălim pe nimeni. Și ar trebui să fie acel moment în care fiecare dintre noi, din rolul în care este, face tot ceea ce îi stă în putință astfel încât lucrurile în educație să fie mai bune și să nu mai fim campioni la abandon școlar, la analfabetism funcțional și la absolvenți care de fapt nu-și găsesc joburi.

Mulțumesc.

Silvia Dinică, senator Circumscripția nr.42 București